

Колкото по-вече се вдълбѣватъ жилчицитѣ на коренчето въ земята, *толкова по-вече расте и зарзалката*. И най-послѣ, върха ѝ съ листцата заедно, като пробие земята, излѣзе на свѣтъ божий, хване да се радва на слънцето — хубавото и свѣтло слънце, което ни дава и свѣтлина и видѣлина и топлина . . . и зарзалката расте и расте.

Зарзалката, когато излѣзе изъ земята, тя е блѣдна и слабичка, но послѣ, като хване да ѝ грѣе денемъ хубавото свѣтло слънце, тя се по-вече и по-вече расте, и почне да позеленява се по-вече и по-вече и най-послѣ стане съвсѣмъ зелена и хване да расте и да расте още по силно.

— Ами зарзалката само отъ такива нѣща ли е направена, отъ каквито е направенъ пепела, дѣдо, рѣче Цвѣтко.

— Не е направена само отъ такива нѣща, отъ каквито е направенъ пепела — въ неѣ има и вѣглѣнъ.

— Ами този вѣглѣнъ отъ дѣ зема зарзалката, рѣче Звѣзда.

— Азъ ще ти разкажъ, Звѣздке, ѣ отговори дѣдо ѣ, ами ти намъ да ли ще ма разберешъ. Ти това ще го разберешъ, когато отидешъ въ голѣмото училище и, като се учишъ тамъ 4—5 години, тогава ще хванешъ да го разбирашъ.

— Разкажи ми, дѣдо, разкажи, ний ще та разберемъ, рѣче Цвѣтко: какъ разбирами приказкитѣ, дѣто ни приказвашъ вечеръ и какъ разбрахми, дѣто ни разказа, че растенията смучатъ храната си изъ земята и се хра-